

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Ławnicy: Teresa Dorota Szczygieł

Bogda Wanda Świdarska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 r. w Warszawie

sprawy z powództwa E. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...)

o zadośćuczynienie dochodzone na podstawie przepisów kodeksu cywilnego i o uchylenie się od skutków oświadczenia woli

1. oddała powództwo;
2. nieuiszczone koszty sądowe przejąć na rachunek Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie.

UZASADNIENIE

E. W. w dniu 15 kwietnia 2016 r. wniosła powództwo o uchylenie się od skutków oświadczenia woli złożonego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w dniu 24 czerwca 2015 r. dotyczącego rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron jako złożonego pod wpływem presji oraz w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Powódka wniosła również o przywrócenie jej do pracy na poprzednich warunkach płacy i pracy oraz o zasądzenie od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kwoty 96000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę w postaci rozstroju zdrowia wywołanego działaniami noszącymi znamiona mobbingu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty. Powódka oznaczyła kwotę zadośćuczynienia w wysokości 12 pensji brutto za poczucie krzywdy moralnej, długotrwały stres, utratę własnej wartości, życie w depresji oraz pogorszenie stanu zdrowia psychicznego. Powyższe miało sprawić, że powódka poddała się naciskom ze strony przełożonych i niektórych przedstawicieli Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...), co w konsekwencji skutkowało zrezygnowaniem przez nią z pracy tuż przed przejściem na emeryturę. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz o zwolnienie od wnoszenia opłat i kosztów sądowych (k. 2-7 a. s.).

Ustanowiony w sprawie pełnomocnik procesowy Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w odpowiedzi na pozew w dniu 5 lipca 2016 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości, obciążenie powódki kosztami procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego oraz o:

- dopuszczenie dowodu z dokumentów, zeznań świadków, nagrania audio na płycie CD oraz o przesłuchanie stron na okoliczności wskazane w odpowiedzi na pozew,

- oddalenie wniosków dowodowych powódki z zeznań świadków wskazanych w pkt 1-6 uzasadnienia pozwu, jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Ponadto pozwana przyłączyła się do wniosku powódki o dopuszczenie dowodu z nagrania audio na płycie CD przebiegu posiedzenia Prezydium Rady Nadzorczej w dniu 24 czerwca 2015 r. Pozwana zaprzeczyła, aby w czasie posiedzenia Prezydium Rady Nadzorczej SM (...) w dniu 24 czerwca 2015 r. powódka była atakowana, pomawiano, czy aby wywierano na nią presję w celu sporządzenia przez nią wniosku

o rozwiązanie umowy o pracę. Pozwana ponadto wskazała, że powódka na skutek licznych błędów powódki, których nie negowała, doszło na ww. posiedzeniu do ustalenia rzeczywistego stanu rzeczy w zakresie finansowym Spółdzielni w kontekście przedstawionego na Walnym Zgromadzeniu sprawozdania finansowego za rok 2014.

W ocenie pozwanej ww. dnia powódka nie złożyła oświadczenia woli na piśmie dotyczącego rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron pod wpływem presji oraz w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji, ponieważ powyższe nie znajduje oparcia w stanie faktycznym w niniejszej sprawie. Zdaniem pozwanej sposób zachowania powódki wskazuje jednoznacznie na świadome i odpowiedzialne działanie oraz zaakceptowanie przez nią skutków prawnych złożonego wniosku o rozwiązanie umowy

za porozumieniem stron. Jednocześnie pozwana zaprzeczyła, aby wobec powódki był stosowany mobbing ze strony przełożonych i innych pracowników w jakimkolwiek okresie trwania jej stosunku pracy (k. 47-62 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 13 września 2016 r. zwolnił powódkę od ponoszenia kosztów sądowych (k. 92 a. s.).

W postanowieniu z dnia 8 listopada 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza medycyny pracy na okoliczność zaistnienia u E. W. rozstroju zdrowia w okresie od 2012 r. do czerwca 2015 r. w związku z ewentualnymi działaniami mobbingującymi pracodawcy oraz, czy zmiany chorobowe powódki w świetle dokumentacji lekarskiej mogłyby być spowodowane sytuacją panującą w jej miejscu pracy (k. 131 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z odpisem pełnym Krajowego Rejestru Sądowego, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. została wpisana w dniu 23 czerwca 2004 r. Prezesem Zarządu nieprzerwanie była A. K.. W okresie od dnia 23 czerwca 2004 r. do dnia 17 grudnia 2015 r. członkami Zarządu byli E. W. i W. W. (k. 64-66).

W dniu 24 czerwca 2004 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony z E. W. na stanowisku członka Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 4900,00 złotych brutto miesięcznie wraz z miesięczną premią uznaniową do 10% wysokości płacy zasadniczej. Miejszem wykonywania pracy była siedziba Spółdzielni mieszcząca się przy ulicy (...) w W. (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z aneksem nr (...) z dnia 11 grudnia 2006 r. do umowy o pracę zawartej w dniu 24 czerwca 2004 r. pomiędzy Radą Nadzorczą Spółdzielni Mieszkaniowej (...) a E. W. punkt 1 podpunkt 1 umowy otrzymał następujące brzmienie: rodzaj umówionej pracy: Członek Zarządu Główny Księgowy Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do Regulaminu Zarządu przyjętego Uchwałą Nr (...) Rady Nadzorczej z dnia 24 lutego 2005 r. do zakresu działań, za które odpowiedzialny był członek Zarządu – Główny Księgowy należało:

1. kontrola i nadzór nad prowadzeniem ksiąg rachunkowych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;
2. sporządzanie sprawozdań i deklaracji podatkowych;
3. nadzór nad przygotowywaniem planów finansowych;
4. nadzór nad przygotowywaniem analiz kwartalnych, półrocznych i rocznych;
5. ogólne kierownictwo i nadzór nad pracą podległego mu pionu i komórek organizacyjnych (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z § 4 pkt 3 regulaminu Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) członek Zarządu może zrzec się pełnienia funkcji członka Zarządu w formie pisemnej rezygnacji (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z § 8 ww. regulaminu, członkowie Zarządu uczestniczą w posiedzeniach Rady Nadzorczej oraz udzielają Radzie potrzebnych wyjaśnień i przedkładają żądane materiały (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z § 2 pkt 11 regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) do zakresu Rady Nadzorczej należy wybór i odwoływanie członków Zarządu. Członkowie Zarządu wybierani są w drodze konkursu według kryteriów ustalonych przez Radę Nadzorczą (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z § 7 ww. regulaminu głosowanie odbywa się jawnie z wyjątkiem wyboru i odwołania członków Prezydium oraz wyboru i odwołania członków Zarządu. Członek Rady Nadzorczej nie uczestniczy w głosowaniu nad uchwałą w sprawie wyłącznie go dotyczącej, z wyjątkiem głosowania w sprawie wyborów do organów Spółdzielni. W takim przypadku członek Rady powinien opuścić salę obrad. Wzmianka o powyższym powinna się znaleźć w protokole obrad (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z § 9 ww. regulaminu Rada Nadzorcza może odwołać członka Zarządu w każdym czasie, co wymaga pisemnego uzasadnienia (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z Uchwałami Nr (...) i Nr (...) Walnego Zgromadzenia SM (...) w W. odbytego w sześciu częściach w dniach 12, 16, 19, 23 i 26 kwietnia oraz 10 maja 2012 r. postanowiono:

- nadwyżkę bilansową za rok 2010 w zakresie kwoty w wysokości 2.027.142,55 złotych uzyskanej ze sprzedaży lokali mieszkalnych przeznaczyć na zasilenie funduszy remontowych poszczególnych nieruchomości Spółdzielni zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały;

- nadwyżkę bilansową za rok 2011 w zakresie kwoty 1.423.632,44 złotych uzyskanej ze sprzedaży lokali mieszkalnych przeznaczyć na zasilenie funduszy remontowych poszczególnych nieruchomości Spółdzielni zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z umową zawartą w dniu 4 września 2012 r. pomiędzy (...) (...) a Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w W. zamówiono wykonanie przez pozwaną optymalizacji sfery podatkowej Spółdzielni na 2012 r. i lata następne na podstawie roku 2010 i 2011. W celu prawidłowego wykonania zakresu umowy zleceniobiorca dokona:

- a) oceny prawidłowości przyjętych przez spółdzielnię zasad ewidencji księgowej dla celów podatkowych za lata 2010 i 2011;

b) sprawdzenia prawidłowości rozliczenia kosztów i przychodów spółdzielni w ujęciu gospodarki zasobami mieszkaniowymi oraz pozostałej działalności gospodarczej za lata 2010 i 2011 (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z treścią protokołu z I części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowa (...) z dnia 11 czerwca 2015 r. Główna Księgowa przedstawiła propozycję podziału nadwyżki bilansowej za rok 2014. Powódka poinformowała, że Zarząd wnioskuje o przyjęcie zasad podziału nadwyżki i przeznaczenie ich na fundusze remontowe nieruchomości zgodnie z propozycją zawartą w sprawozdaniu Rady Nadzorczej, czyli 50% dochodów uzyskanych w 2014 r. ze sprzedaży lokali mieszkalnych, tj. kwoty w wysokości 125.834,58 złotych przeznaczyć dla nieruchomości, której dotyczyła sprzedaż i 50%, tj. kwoty w wysokości 125.834,58 złotych dla członków lokali mieszkalnych we wszystkich nieruchomościach, łącznie z tą, której dotyczyła sprzedaż.. Powódka podniosła, że w 2014 r. został sprzedany lokal w nieruchomości nr (...) w budynku przy ul. (...)

i dochód z tej sprzedaży wyniósł ogółem 251.669,16 złotych. Dochody zaś z lokali użytkowych w najmie byłyby rozliczone na fundusze remontowe wszystkich nieruchomości, proporcjonalnie na m² powierzchni użytkowej lokali należących do członków Spółdzielni

w poszczególnych nieruchomościach (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z treścią protokołu z II części Walnego Zgromadzenia SM (...)

z dnia 15 czerwca 2015 r. powódka poinformowała, że Zarząd wnioskuje o przyjęcie zasad podziału nadwyżki i przeznaczenie ich na fundusze remontowe nieruchomości zgodnie

z propozycją przedstawioną w odczytanym sprawozdaniu Rady Nadzorczej. Główna Księgowa przeprosiła za błędy w przygotowanym przez nią projekcie podziału nadwyżki bilansowej za rok 2014 polegające na:

- oczywistej omyłce pisarskiej, w związku z którą pozycja dotycząca kwoty 125.834,58 złotych w rubryce 50% dla nieruchomości, której dotyczyła sprzedaż, została przeniesiona

z Nieruchomości (...) do Nieruchomości (...), ponieważ sprzedaż dotyczyła lokalu w budynku (...), który należy do Nieruchomości (...);

- nie uwzględnieniu w kwocie nadwyżki bilansowej do podziału dochodów finansowych

i operacyjnych w kwocie 74.485,49 złotych, na które składają się min. odsetki

za nieterminowe płatności, odsetki od lokat i rachunku bieżącego oraz odsetki od zapłaconych kosztów spraw sądowych.

Powódka wskazała, że błąd ten zostanie naprawiony w ten sposób, że pieniądze zostaną rozdysponowane zgodnie z decyzją najbliższego Walnego Zgromadzenia. Główna księgowa zaapelowała do zebranych, aby na zebraniu przegłosowali sprawę podziału kwoty uwzględnionej w projekcie podziału nadwyżki bilansowej, tj. 350.101,21 złotych, aby mogła być ona zagospodarowana (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Tożsama informacja została zawarta w protokole z III części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 18 czerwca 2015 r., w protokole

z IV części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia

22 czerwca 2015 r., w protokole z V części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 25 czerwca 2015 r. oraz w protokole z VI części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 29 czerwca 2015 r. (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z treścią protokołu Nr (...) z posiedzenia Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 24 czerwca 2015 r. w rachunku zysków

i strat stwierdzono olbrzymie niezgodności. Główna Księgowa przyznała się do dowolnego sposobu wpisywania określonych kwot do potrzeb raportu. Powódka tłumaczyła swe działania chęcią uzyskania pozytywnego wyniku finansowego, a kwoty zostały źle zaksięgowane. Powódka uznała swoje błędy stwierdzając, że nie radzi sobie z prowadzeniem księgowości spółdzielni składając rezygnację ze stanowiska z dniem 31 lipca 2015 r.

za porozumieniem stron z powodu złego stanu zdrowia. Protokół został podpisany między innymi przez E. W. (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

E. W. w dniu 24 czerwca 2015 r. zwróciła się z prośbą do Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 31 lipca 2015 r. ze względu na jej problemy zdrowotne (k. 8 a. s.).

Uchwałą Nr (...) z dnia 29 czerwca 2015 r. Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. odbytego w sześciu częściach w dniach 11, 15, 18, 22, 25 i 29 czerwca 2015 r. przeznaczono nadwyżkę bilansową za rok 2014 w kwocie 350101,21 złotych na zasilenie funduszy remontowych poszczególnych nieruchomości Spółdzielni zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r.).

Zgodnie z Uchwałą nr (...) Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 23 lipca 2015 r. działając na podstawie art. 49 § 2 i art. 46 § 1 pkt 8 ustawy Prawo Spółdzielcze z dnia 16 września 1982 r. oraz na podstawie § 76 pkt 11 i 12 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W., po rozpatrzeniu pisemnego wniosku z dnia 24 czerwca 2015 r. członka Zarządu – Głównego Księgowego E. W., postanowiono w głosowaniu tajnym wyrazić zgodę na rozwiązanie z powódką umowy o pracę z dnia 24 czerwca 2004 r. zawartej na czas nieokreślony za porozumieniem stron z dniem 31 lipca 2015 r. oraz odwołać ww. z funkcji członka Zarządu Głównego Księgowego Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dniem 1 sierpnia 2015 r. (k. 9 a. s.).

W dniu 24 czerwca 2015 r. w siedzibie pozwanej Spółdzielni przy ul. (...) w W., odbyło się posiedzenie Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w celu wyjaśnienia rozbieżności, jakie pojawiły się w sprawozdaniu finansowym za rok 2014 w stosunku do stanu rzeczywistego oraz błędów popełnionych przez powódkę w materiałach dotyczących podziału nadwyżki finansowej za rok 2014. Nieprawidłowość w dokumentach została wykazana przez szeregowego członka Spółdzielni, a polegała na zaniżeniu tej nadwyżki o kwotę 74.485,49 zł stanowiącą „dochody finansowe i operacyjne”, na które składały się odsetki za nieterminowe płatności, odsetki od lokat bankowych i rachunku bieżącego oraz odsetki od zapłaconych kosztów sądowych. W załączniku do uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. odbytych w sześciu częściach w dniach 11, 15, 18, 22, 25 i 29 czerwca 2015r. powódka pominęła powyższą kwotę. Powódka przyznała się do popełnionego błędu i przeprosiła za zaistniałą sytuację wyjaśniła, że nieścisłości i różnice w kwotach podanych w przygotowanym przez nią sprawozdaniu wynikały z dowolnego wpisywania przez nią kwot do potrzeb raportu. Tłumaczyła swoje postępowanie chęcią uzyskania pozytywnego wyniku finansowego oraz złym samopoczuciem, zdenerwowaniem i zmęczeniem na skutek stresującej pracy. Powódka sama zaproponowała, że zrezygnuje z pracy. W tym celu E. W. wyszła z zebrania, udając się bezpośrednio do swojego gabinetu. Następnie powódka będąc sama w pokoju, sporządziła własnoręcznie oświadczenie o rezygnacji z pracy, po czym wróciła do Sali, gdzie odbywało się zebranie i złożyła na ręce prezesa zarządu przedmiotowe pismo, gdzie zakończenie stosunku pracy było określone na dzień 31 lipca 2015 r. Powódka nie prosiła o czas na zastanowienie się nad swoją decyzją. Powódka uznała, że nie nadaje się do pracy na zajmowanym stanowisku, na skutek związanego z nią stresu. Powódka złożyła oświadczenie woli o rozwiązaniu za porozumieniem stron łączącej ją umowy o pracę bez formy jakiegokolwiek nacisku. Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) po rozpatrzeniu powyższego oświadczenia wyraziło zgodę na rozwiązanie umowy za porozumieniem stron

i odwołało powódkę z zajmowanego przez nią stanowiska członka Zarządu - Głównego Księgowego. Po dniu 24 czerwca 2015 r. powódka przychodziła do pracy, wykonywała swoje bieżące obowiązki, brała udział jeszcze w dwóch częściach Walnego Zgromadzenia

oraz posiedzeniach zarządu w dniach 30 czerwca 2015 r. i 13 lipca 2015 r. W dniu 22 lipca 2015 r. powódka spotkała się z W. W. nowo wybranym członkiem Zarządu

- Głównym Księgowym, który objął stanowisko zajmowane przez powódkę, w celu przekazania obowiązków. Powódka dokonując przekazania stanowiska nie poinformowała jednak o wszystkich sprawach, które były w toku co spowodowało niedopilnowaniem terminu opłacenia podatku od nieruchomości i w konsekwencji zapłatę odsetek przez Spółdzielnię.

W trakcie zatrudnienia, w siedzibie Spółdzielni nie dochodziło do poniżania, nękania

i ośmieszania powódki przez Prezesa Zarządu w osobie A. K. (koperta – załączniki do pisma z dnia 1 lipca 2016 r., zeznania świadków J. S. (1), S. O., K. K., M. Z., B. S., J. O., J. S. (2), A. D., D. S., A. B., J. S. (3) oraz zeznania w charakterze stron A. K. i W. W. – k. 94-97 i 201-219 a. s.).

Na podstawie dostępnej w aktach sprawy dokumentacji medycznej oraz w oparciu

o treść opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy Sąd ustalił, że u powódki rozpoznano dobrze kontrolowaną niedoczynność tarczycy, stan po przebytych leczeniu autoimmunologicznego zapalenia tarczycy w 2014 r., chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego prawego do planowanej endoprotezo plastyki, nadciśnienie tętnicze wyrównane bez powikłań narządowych oraz przebytą ostrą reakcją na stres i zaburzenia adaptacyjne nieleczone przez specjalistów. Stres doznany w pracy przez powódkę mógł w znacznym stopniu przyczynić się do wystąpienia niedoczynności tarczycy. Rozpoznana choroba zwyrodnieniowa biodra i guzki krwawnicze odbytu nie mają istotnego związku ze stresem

(k. 156-157 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie

w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz w większości z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny.

W ocenie Sądu strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów w zakresie ich wytworzenia na potrzeby niniejszego postępowania i funkcjonowania w obiegu, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy

i ustalić na ich podstawie stan faktyczny.

Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego również o zeznania świadków J. S. (1), S. O., K. K., M. Z., B. S., J. O., J. S. (2), A. D., D. S., A. B. oraz J. S. (3). Wyżej wymienieni świadkowie wskazali jednoznacznie, że relacje między pracownikami a zarządem były dobre i poprawne. Nie było konfliktów, nie spotkali się z sytuacjami zaniżania kwalifikacji i kompetencji pracowników. Prezes zarządu nie dopuszczał się zachowań, które wskazywałyby na mobbing. Na zebraniu w dniu 24 czerwca 2015 r. atmosfera była rzeczowa i konkretna, nie doszło

do pomawiania, atakowania, wyśmiewania, wywierania presji czy nakłaniania powódki przez osoby biorące udział w posiedzeniu do rezygnacji z pracy, lecz była to swobodnie podjęta decyzja powódki umotywowana przewlekłym stresem związanym z wykonywaniem obowiązków służbowych. Świadczyli, że jakość wykonywanej pracy przez powódkę spadała, dlatego też była kierowana na szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Wskazali również, że relacje pomiędzy powódką a prezes zarządu A. K. były poprawne i koleżeńsko-służbowe. Sąd ustalił, że zeznania wszystkich wymienionych świadków były jasne, logiczne i rzetelne. Treść zeznań świadków zasługiwała na uwzględnienie, gdyż korelowała z pozostałym zebrany materiał dowodowy

oraz treścią przesłuchania pozwanego. Należy wskazać, że na okoliczności związane

z sytuacją panującą podczas posiedzenia Prezydium Rady Nadzorczej wypowiedzieli się bezpośrednio tam uczestniczący K. K., M. Z., J. K., J. S. (2) i Prezes Zarządu A. K.. Zeznania

ww. osób były zbieżne ze sobą i w żadnym aspekcie nie odbiegały od siebie swą treścią.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki i świadków w osobach A. S. , B. O., H. J. oraz A. G. jedynie w zakresie,

w którym ustalono powyższy stan faktyczny. Sąd w całości odmówił im waloru wiarygodności w zakresie, w jakim wskazywali oni, iż dochodziło do ostrej wymiany zdań, sprzeczek lub krzyków, pomijając aktywny udział powódki w tych sytuacjach. Materialne oraz osobowe źródła dowodowe w postaci zeznań reszty świadków oraz powódki w żadnym aspekcie nie potwierdziły ani nie uprawdopodobniły okoliczności, na które wskazywano. Ponadto należy stwierdzić, że zeznania ww. również nie pozostają ze sobą w pełnej zbieżności. A. S. nie mógł posiadać informacji dotyczących złego traktowania pracowników przez Prezes Zarządu, gdyż odszedł z pracy w 2006 r. Tymczasem powódka wskazała, że relacje zaczęły się pogarszać trzy, cztery lata przed zaistniałą sytuacją, a więc w latach 2011-2012. Świadkowie B. O. i A. G. stwierdziły, że A. K. poniżała powódkę, jednak nie wskazywały, w jaki sposób miałyby to robić. Odnosiły się jedynie do krzyków i czepiania się Prezes Zarządu oraz, że A. K. nie dopuszczała ich do głosów i nie dawała możliwości wytłumaczenia się. B. O. równocześnie wskazała, że nie przypomina sobie sytuacji poniżenia powódki, co wskazuje na wyraźne rozbieżności w treści jej zeznań. Jednocześnie H. J. w sposób nieuprawniony wskazywała, że w sytuacji zwracania uwagi powódce przez Prezesa Zarządu na jej błędy dochodziło jednocześnie do jej ośmieszania i podważania autorytetu. Zgromadzony materiał dowodowy nie dawał żadnych podstaw do ustalenia, aby A. K. dopuściła się działań mobbingowych względem powódki. Dodatkowo ww. świadkowie nie wskazali, aby Prezes Zarządu używała słów zastraszających czy wulgarnych.

Sąd uznał również za wiarygodną treść opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy, gdyż była logiczna, rzetelna oraz miała oparcie w materiale dowodowym w postaci zgromadzonej dokumentacji medycznej dotyczącej powódki. Jednakże wnioski wyprowadzone w opinii nie miały żadnego znaczenia w kontekście rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Biegła wskazała, że stres w pracy mógł w znacznym stopniu przyczynić się do wystąpienia u E. W. niedoczynności tarczycy. Jednakże, jak wykazało postępowanie sądowe, Prezes Zarządu nie traktowała powódki w sposób poniżający, a relacje pomiędzy wszystkimi pracownikami spółki były pozytywne.

W związku z tym Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo E. W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania w sprawie było rozważenie, czy możliwe jest uchylenie się przez powódkę od skutków oświadczenia woli złożonego zarządowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z uwagi na działania mobbingowe Prezesa Zarządu oraz, czy z tego tytułu przysługuje E. W. zadośćuczynienie w wysokości 12 pensji, co stanowi kwotę 96.000,00 złotych i możliwość przywrócenia do pracy.

Do niniejszej sprawy, na zasadzie art. 300 k.p., który nakazuje stosować odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy, jeśli nie są one sprzeczne z zasadami pracy, mają zastosowanie przepisy dotyczące art. 82 k.c. Zgodnie z tym artykułem nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Brak swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenie woli musi być odniesiony do okoliczności wewnętrznych, a nie sytuacji zewnętrznych w jakich znalazł się składający oświadczenie, które wyłączają całkowitą możliwość nieskrępowanego postępowania (poruszone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt I ACa 209/12). Przykładem takich zachowań są różnego rodzaju choroby oraz zaburzenia psychiczne i nerwowe, pozostawanie pod wpływem środków farmakologicznych, narkotyków lub alkoholu. Aby powołać się na powyższe, pracownik musi wykazać, że oświadczenie woli będące podstawą rozwiązania umowy o pracę w drodze porozumienia stron, zostało złożone w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli i w konsekwencji nie będzie wywoływało skutków prawnych. A zatem, gdyby powódka składając oświadczenie

o rozwiązaniu umowy o pracę znajdowałyby się w stanie, który wyłączałby świadome lub swobodne wyrażenie swojej woli, to jej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę

za porozumieniem stron byłoby nieważne. W ocenie Sądu nie można każdego zdenerwowania albo stresu pracownika utożsamiać ze stanem wyłączającym świadome lub swobodne powzięcie decyzji i jej wyrażenie. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy, stwierdzając, że ze zdenerwowania pracownicy w chwili składania przez nią oświadczenia woli

o rozwiązaniu umowy o pracę na mocy porozumienia stron nie można wywodzić braku możliwości świadomego i swobodnego podjęcia decyzji. Nie można jednak utożsamiać

z takim stanem zdenerwowania pracownika, które zwykle towarzyszy rozwiązaniu stosunku pracy, zwłaszcza w okolicznościach, które nie są dla niego korzystne (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2002 r., sygn. akt I PKN 582/01).

Zgodnie z wnioskami zawartymi w rozważaniach Sądu, w sytuacji występującej

w niniejszej sprawie, na przeciwniku procesowym spoczywało tutejszego udowodnienie ciężaru dowodu, z jakiego wywodzi skutki prawne zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 6 k.c. Zdaniem Sądu powódka nie wykazała, aby znajdowała się w stanie wyłączającym swobodne

i świadome podjęcie decyzji. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw

do uznania, że oświadczenie woli złożone przez powódkę w postaci rozwiązania umowy

na mocy porozumienia stron obarczone było wadą prawną. Z zeznań świadków znajdujących się podczas posiedzenia Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 24 czerwca 2015 r. jednoznacznie wynika, że powódka podjęła decyzję w pełni świadomie

i swobodnie proponując samodzielnie, że rezygnuje z pracy. W związku z tym powódka opuściła posiedzenie Prezydium Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) i wróciła po kilkunastu minutach z samodzielnie przygotowanym oświadczeniem rozwiązania umowy za porozumieniem stron za powód podając przewlekły stres związany

z wykonywaniem obowiązków służbowych.

Na podstawie art. 30 § 1 k. p. do skutecznego rozwiązania umowy o pracę na mocy porozumienia stron konieczne jest obustronne porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy i takie zaistniało w niniejszym stanie faktycznym. Nie budzi też wątpliwości,

że powódka nie prosiła też o czas do namysłu nad swoją decyzją. Co więcej Sąd zauważył, że do chwili podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą Spółdzielni Mieszkaniowej (...) nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. o wyrażeniu zgody na rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 31 lipca 2015 r., powódka mogła swobodnie wycofać swój wniosek.

Zgodnie z art. 61 § 1 zdanie 2 k.c., aby odwołanie oświadczenia woli, które zostało złożone pracodawcy było skuteczne, musi dojść do niego jednocześnie ze złożonym oświadczeniem lub wcześniej. W ocenie Sądu kwestie formalne związane z rozwiązaniem przez pozwaną stosunku pracy łączącego z powódką również zostały w pełni zachowane. Jak wynika z postanowień regulaminu Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) członek Zarządu może zrzec się pełnienia funkcji członka Zarządu w formie pisemnej rezygnacji. Natomiast zgodnie z postanowieniami regulaminu Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) do zakresu Rady Nadzorczej należy wybór i odwoływanie członków Zarządu. Członkowie Zarządu wybierani są w drodze konkursu według kryteriów ustalonych przez Radę Nadzorczą. Natomiast głosowanie odbywa się jawnie z wyjątkiem wyboru i odwołania członków Prezydium oraz wyboru i odwołania członków Zarządu. Członek Rady Nadzorczej nie uczestniczy w głosowaniu nad uchwałą w sprawie wyłącznie go dotyczącej, z wyjątkiem głosowania w sprawie wyborów do organów Spółdzielni. Powódka wręczyła wypowiedzenie A. K., co odniosło bezpośredni skutek prawny. Ponadto uchwała nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r. założyła w swej treści zgodę

na rozwiązanie z powódką umowy o pracę zawartej w dniu 24 czerwca 2004 r. na czas nieokreślony za porozumieniem stron z dniem 31 lipca 2015 r. Uchwała zgodnie

z regulaminem została podjęta w głosowaniu tajnym. Jednocześnie w lipcu 2015 r. pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) podjęła czynności zmierzające do wyboru nowego członka Zarządu – Głównego Księgowego, co

powódka wiedziała i akceptowała. Zmiana decyzji przez powódkę, która najpierw zdecydowała się na rozwiązanie umowy,
a następnie uznała, że jest to dla niej niekorzystne ze względu na okres, jaki pozostał jej do emerytury, nie może być wiążąca dla pozwanej. Analizując powyższe przepisy i zestawiając je z ustalonym stanem faktycznym, Sąd stwierdził, że nie zaistniały żadne wady oświadczenia woli powódki, które umożliwiałyby skuteczne uchylenie się od skutków prawnych złożonego przez powódkę oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy za porozumieniem stron.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 94³ § 2 k. p. mobbing oznacza działania lub zaniechania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękananiu lub zastraszaniu pracownika, wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej, powodujące lub mające na celu poniżenie lub ośmieszenie pracownika, izolowanie go lub wyeliminowanie z zespołu współpracowników. Wskazane wyżej cechy definicji muszą wystąpić łącznie, aby można było uznać je za działania mobbingowe. Ponadto muszą być przy tym na tyle intensywne i naganne, że przyczynią się do powstania u pracownika bardzo silnego odczucia zastraszania, i beznadziejności sytuacji (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt I PK 165/13). Ciężar wykazania wszystkich przesłanek wskazanych wyżej spoczywa na pracowniku.

W oparciu o definicję mobbingu opracowaną przez Międzynarodową Organizację Pracy należy zjawisko to określić jako: „agresywne zachowanie, które możemy określić jako mściwe, okrutne, złośliwe lub upokarzające usiłowanie zaszkodzenia jednostce lub grupie pracowników sprzysięganie się lub mobbing przeciwko wybranemu pracownikowi, który staje się przedmiotem psychicznego dręczenia. Mobbing charakteryzuje się stałymi, negatywnymi uwagami lub krytyką, społecznym izolowaniem danej osoby, plotkowaniem lub rozprzestrzenianiem fałszywych informacji.” Wskazać przy tym należy, że jeżeli zamiarem przełożonego nie jest poniżenie pracownika, a jedynie poddanie go uzasadnionej krytyce i egzekwowaniem nienależycie wykonywanych przez niego obowiązków służbowych lub zapewnienie prawidłowej organizacji pracy, to nie można mówić o mobbingu. Pracodawca może korzystać z uprawnień, jakie wynikają z umownego podporządkowania, w szczególności z prawa stosowania kontroli i nadzoru nad wykonywaniem pracy przez pracowników (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II PK 166/14).

Na podstawie zebranych w sprawie materiałów dowodowych należy stwierdzić, iż powódka nie wykonywała należycie swoich obowiązków służbowych. Nieprawidłowo rozliczyła podatek VAT i w efekcie błędnie ustaliła roczny wynik finansowy w latach 2008 i 2011. Dlatego też Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) przeprowadziła w 2012 r. audyt ksiąg rachunkowych, który wykazał szereg nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych, a w szczególności w zakresie ewidencjonowania faktur VAT i rozliczania podatku VAT, co przełożyło się na podanie przez powódkę błędnego wyniku finansowego Spółdzielni. Powódka wykazała się nieznajomością obowiązujących przepisów podatkowych ustalając błędnie wynik finansowy pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) już od 2008 r. Należy podkreślić, że również we wcześniejszym okresie pracy powódka nieprawidłowo dokonała naliczenia opłat dla użytkowników parkingu społecznego w nieruchomości obejmującej budynki przy Al. (...), ul. (...) w W.. Pomimo jednoznacznych nieprawidłowości oraz nierzetelności powódki w wykonywaniu swoich obowiązków, nie zostały wyciągnięte wobec powódki żadne konsekwencje zawodowe. Do oceny czy nastąpiło nękanie, poniżanie, wyśmiewanie, zaniżanie własnej wartości pracownika muszą wystąpić obiektywne kryteria, a subiektywne odczucia osoby, która uważa, że jest ofiarą mobbingu nie mogą stanowić podstawy do jego ustalenia. Należy oceniać ofiarę mobbingu pod względem obiektywnego wzorca ofiary rozsądnej co spowoduje uniknięcie przypadku nadmiernej wrażliwości pracownika (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., sygn. akt II PK 31/07). Z legalnej definicji mobbingu wynika, że działanie lub

zaniechanie mobbingu zawsze ukierunkowane jest na jedną stronę konfliktu - pracownika. Otóż nawet przyjmując hipotetycznie, że dochodzenie pomiędzy powódką i Prezes Zarządu do częstej wymiany zdań i nieporozumień nie stanowi o mobbingu. Jak już wskazano wyczerpująco podczas oceny materiału dowodowego w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd doszedł do przekonania, że zeznania świadków wskazujących na brak działań mobbingowych ze strony Prezesa Zarządu pozostawały ze sobą zbieżne i korelowały ze sobą.

Powódka również wносиła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 96.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia.

Art. 444 § 1-3 k.c. stanowią, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Jeżeli w chwili wydania wyroku szkody nie da się dokładnie ustalić, poszkodowanemu może być przyznana renta tymczasowa.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c., w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Sąd podkreśla, że krzywdą jest wszystko, czego doznaliśmy wbrew swojej woli, co wpłynęło ujemnie na nasze samopoczucie, a więc ból, stres, cierpienie fizyczne i psychiczne itp. Krzywdą nazwiemy cierpienie związane z wypadkiem przy pracy. W polskim prawie termin „krzywda” jest określany jako uszczerbek typu niemajątkowego i szczególna postać szkody. Powódka w celu dochodzenia zadośćuczynienia z tytułu mobbingu powinna udowodnić rozstrój zdrowia kwalifikowanego w kategoriach medycznych, który jest bezpośrednim następstwem sprzecznych z prawem działań pozwanej noszących znamiona mobbingu. Opinia biegłego sądowego co prawda wykazała jednoznacznie, iż stres, jakiego doznała powódka w pracy mógł w znacznym stopniu przyczynić się do wystąpienia u powódki niedoczynności tarczycy. Jednakże przeprowadzenie postępowanie sądowe nie wykazało, aby doznany stres spowodowany był nieuprawnionym działaniem Prezesa Zarządu pozwanej. Zdaniem Sądu stanowisko pracy, na którym była zatrudniona powódka wiąże się samo w sobie ze stresującą pracą. Jak wynika z zeznań świadków, którym Sąd nadał przymiot wiarygodności, E. W. wielokrotnie wskazywała, że zakres obowiązków jest dla niej zbyt duży oraz, że nie radzi sobie w pracy i powinna się zwolnić. Zatem Sąd doszedł do przekonania, że problemy zdrowotne powódki co prawda mogły być związane z pracą, jednak podłoże ich występowania było spowodowane jej problemami związanymi z niekompetentnymi działaniami narażającymi Wspólnotę Mieszkaniową (...) na straty. Sąd zważył, że mając na uwadze ustalony stan faktyczny poparty zgromadzonym materiałem dowodowym należało stwierdzić, iż zachowanie pozwanej nie miało znamion mobbingu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji.

W punkcie 2 Sąd nieuiszczone koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa. Do przedmiotowych kosztów Sąd zaliczył nieuiszczoną przez powódkę opłatę sądową od pozwu oraz wynagrodzenie biegłego sądowego za sporządzenie opinii. W oparciu o art. 102 w związku z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 j.t.) Sąd postanowił zwolnić powódkę od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie. W związku z tym zaszła podstawa do przejęcia nieuiszczonych kosztów sądowych na rachunek Skarbu Państwa.

Zarządzenie: (...)

(...)